

управителъ и писарь Стефанъ Саллабашевъ и Наню Димитровъ, а тѣ му доставили до вечерята 26 кревета съ копринени чаршаве и чисти платнени постелки и други потребности за болнитѣ.

А пакъ испратената Русска конница изъ околията урѣшната става рано отъ село Арабаджиево въ зори, гдѣто се отпавихъ на долу къмъ истичанието на Марица за да пристигнатъ и присвѣчатъ желѣзницата, която при село Ресиманово развихъ и ѝ разхвърлахъ желѣзата съ два динамита и оттамъ са отпавихъ за село Карабунаръ; но като видѣхъ, че не сж въ сила за съпротивление, дадохъ само единъ подплахъ на Турцитѣ и се отпавихъ на Западъ прѣзъ селата: Алладаалий, Акча-Ибрямъ, Кючукъ-Хасанъ и Текята, прѣзъ Кюстюкюй, и оттамъ направо прѣзъ Марица излизатъ единтѣ на село Каджикъ, гдѣто сполучватъ да запалятъ и изгоретъ станцията, а другитѣ отъ конницитѣ ударихъ подъ Акча-Ибрямъ на долу къмъ Марица и надъ селото Перинчлий турско минахъ рѣката, та развихъ и тамъ съ динамитъ желѣзнитѣ релси, и са отпавихъ всячки пакъ на задъ къмъ града Стара-Загора съ благополучни известия за Генеральтъ, Князоветѣ и офицеритѣ.

Въ Четвъртъкъ 14-й юлий даде са позволение отъ Лайтембескитѣ Князове Николай и Евгений да са събератъ и отъ българитѣ нѣколко конника, за да ги испратятъ изъ околията да изучатъ и распознаятъ горенията отъ турска башибозушка страна ли са запалени или отъ черкеска, гдѣто бихъ назначени Г-да Георги Беневъ, А. Т. Илиевъ да ги напишатъ и прѣдставятъ числото имъ съ рапортъ на Князоветѣ, при черквата Св. Богородица въ Хакарджа, за които навахъ, че са приблизително отъ 200—300 души а испослѣ въ Петъка и Съботата числото имъ са увеличи и до 500 волентира, Подиръ се *нареждатъ* въ строй подъ командата на Ротмистра М. и Капитанъ Стесело и са прѣдставятъ на пригладание прѣдъ Князоветѣ, гдѣто него день са испращатъ въ походъ изъ околията, а пакъ въ него врѣме единъ се назначи Полковникъ Депрерадовичъ за Командантинъ на града, който да пази тишината по между Българското и Турско население, за да неправатъ смутове.